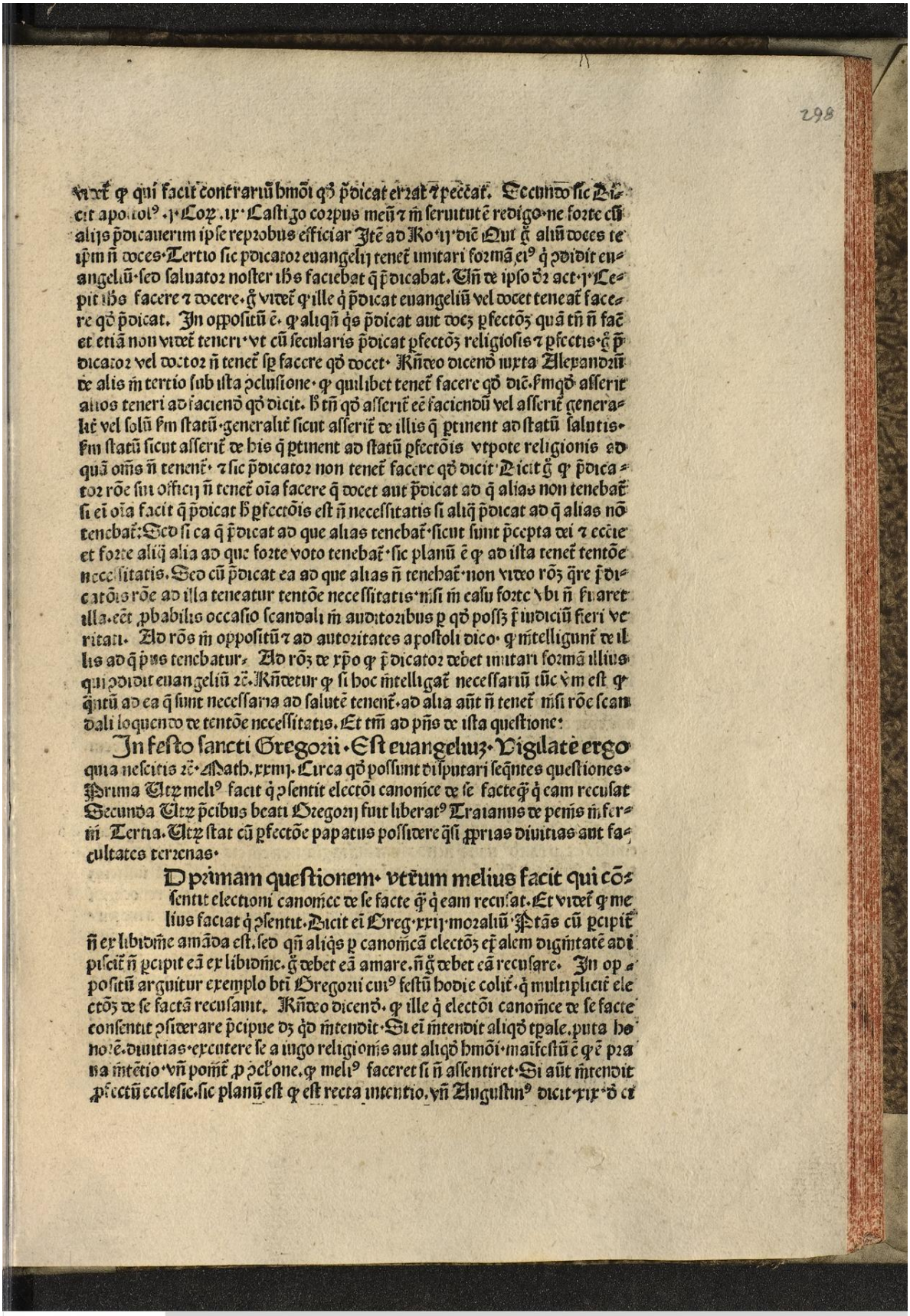

vtrē q̄ qui facit contrariū hmōi q̄ p̄dicat erꝛat ꝛ peccat. Secundo sic Bi-
cit apoſtol⁹ .j. Coꝛ. ix. Castigo coꝛpus meū ꝛ in seruitutē redigo. ne forte cū
aliis p̄dicauerim ipse reprobus efficiar Itē ad Roꝛ. dicē Aut q̄ aliū uoces te
ipm̄ n̄ uoces. Tertio sic p̄dicatoꝛ euangelij teneꝛ imitari formā ei⁹ q̄ p̄dixit eu-
angeliū. sed saluatoꝛ noster ihs faciebat q̄ p̄dicabat. Eñ ꝛ ipse dꝛ act. j. Ce-
pit ihs facere ꝛ docere. g̃ uideꝛ q. ille q̄ p̄dicat euangeliū uel docet teneaꝛ face-
re qđ p̄dicat. In oppoſitū ē. q. aliq̄ ds p̄dicat aut doꝛ pfectōꝛ quā tū n̄ faꝛ
et etiā non uideꝛ teneri. vt cū secularis p̄dicat pfectōꝛ religioſis ꝛ pfectis. g̃ p̄
dicatoꝛ uel doctoꝛ n̄ teneꝛ sp faccre qđ docet. Rñdeo dicendo uꝛta Alexandꝛū
ꝛ alis m̄ tertio sub ista ꝯclusione. q. quilibet teneꝛ facere qđ dicē. Fm qđ asseriꝛ
alios teneri ad faciendū qđ dicit. ß tū qđ asseriꝛ eē faciendū uel asseriꝛ genera-
leꝛ uel solū fm statū generaliꝛ sicut asseriꝛ ꝛ illis q̄ ptinent ad statū saluti-
fm statū sicut asseriꝛ ꝛ his q̄ ptinent ad statū pfectōis utpote religionis ad
quā oēs n̄ teneñ. ꝛ sic p̄dicatoꝛ non teneꝛ facere qđ dicit. Dicit g̃ q. p̄dica-
toꝛ rōe sui officij n̄ teneꝛ oīa facere q̄ docet aut p̄dicat ad q̄ alias non teneꝛ
si ei oīa facit q̄ p̄dicat ß pfectōis est n̄ necessitatis si aliq̄ p̄dicat ad q̄ alias nō
teneꝛ. Sed si ea q̄ p̄dicat ad que alias teneꝛ sicut sunt p̄cepta dei ꝛ eccie
et forte aliq̄ alia ad que forte uoto teneꝛ sic planū ē q. ad ista teneꝛ tentōe
necessitatis. Sed cū p̄dicat ea ad que alias n̄ teneꝛ non uideo rōz q̄re p̄di-
catōis rōe ad illa teneatur tentōe necessitatis nisi m̄ casu forte ubi n̄ fuꝛet
alia. eēt ꝓbabilis occasio scandali m̄ auditoꝛibus q. qđ possz p̄ iudiciū fieri ue-
ritati. Ad rōs m̄ oppoſitū ꝛ ad autoꝛitates apostoli dico. q. m̄telligunt eē il-
lis ad q̄ pꝛus tenebatur. Ad rōz ꝛ rp̄o q. p̄dicatoꝛ debet imitari formā illius
qui p̄dixit euangeliū cē. Rñdetur q. si hoc m̄telligaꝛ necessariū tūc ꝺm est. q.
q̄ntū ad ea q̄ sunt necessaria ad salutē teneñ. ad alia q̄ñ n̄ teneꝛ nisi rōe scan-
dali loquendo ꝛ tentōe necessitatis. Et tm̄ ad p̄ns ꝛ ista questione.

In festo sancti Gregorii. Est euangeliuz. Vigilate ergo
quia nescitis cē. Matth. xxiv. Circa qđ possunt diſputari seq̄ntes questiones.
Prima Utꝛ melius facit qui p̄sentit electōi canonice ꝛ se facte g̃ q̄ eam recusat
Secunda Utꝛ p̄cibus beati Gregoꝛij fuit liberatus Traianus ꝛ penis m̄ferni
Tertia. Utꝛ stat cū pfectōe papatus possit̄re q̄si ꝓprias diuitias aut fa-
cultates terꝛenas.

Q̄ primam questionem. vtrum melius facit qui cō-
sentit electioni canonice ꝛ se facte g̃ q̄ eam recusat. Et uideꝛ q. me-
lius faciat q̄ p̄sentit. Dicit ei Greg. xxij. moꝛalium. Ptās cū p̄cipiꝛ
n̄ ex libidine amāda est. sed q̄n aliqs p canonicā electōz ex alcm dignitatē adi
piscit n̄ p̄cipit eā ex libidine. g̃ debet eā amare. n̄ g̃ debet eā recusare. In op-
positū arguitur exemplo bti Gregoꝛij cui⁹ festū hodie colit. q̄ multiplicit ele
ctōz ꝛ se factā recusauit. Rñdeo dicendo. q. ille q̄ electōi canonice ꝛ se facte
consentit p̄sitere pcipue dꝛ qđ m̄tendit. Si ei m̄tendit aliqđ tpale. puta ho
noꝛē. diuitias. exercere se a iugo religionis aut aliqđ hmōi. manifestū ē q. ꝛ p̄a
ua m̄tētio. vñ ponit̄ p ꝯclone. q. melius faceret si n̄ assentiret. Si aūt m̄tendit
pfectū ecclesie. sic planū est q. est recta intentio. vñ Augustin⁹ dicit xix. de ci